

James Herndon: Olvasástanítás Vietnámban

augusztus 31, 2015

Részlet a szerző *Hogyan éljünk túl saját hazánkban* c. könyvének 12. fejezetéből – 1971

Nemrég Ron Schmidt tizedestől kaptam levelet. Schmidt észrevette, hogy olvasni nem igazán tudó felnőtt férfiak vannak mindenfelé, de még a hadseregben is, sőt, még az ő egységében is Vietnámban. Bosszantotta, hogy nem képes valaki olvasni? Elhatározta, hogy megtanítja olvasni a Roy Washington nevű fickót. Mivel sehol nem találtak olvasókönyvet a környéken, így a „Bilincs és mosoly” puhakötéses példányából kezdtek el olvasni tanulni, ő és Washington. Később Schmidt az otthon tanárként dolgozó édesanyjától kapott néhány általános iskolai olvasási segédanyagot.

Nemsokára, ahogy Schmidt írja, Washington már olvasott valamicskét és mindenkinek elújságolta, hogyan tanulta. Schmidt gyakran látta őt értesítéseket olvasni az egység hirdetőtáblájánál, kiképzési kézikönyveket, hajózási címkéket és jeleket bújni. Az öreg Harvey-ra emlékeztetett ez, és ahogy Harvey és én, úgy Schmidt és Washington is igencsak meg voltak elégedve önmagukkal és már előre terveztek.

Az egyetlen gond, hogy röviddel ezután Washington meghalt Vietnámban. Kinyírva – betűkkel kifejezve. „Túltettem magam azon, hogy Roy meghalt (írta Schmidt), de azon nem, hogy nem tudott olvasni. Ez az igazi fejbeverés, itt van egy ember, meghal és engem pusztán az aggaszt, hogy nem tudott olvasni, mielőtt velem találkozott.”

folytatása következik

fordította: Jinda Réka

Kapcsolódó oldalak: